Juttelemme Annien kanssa niitä näitä kunnes hänen pitää lähteä. - Hei sori et joudun lähtee, Annie sanoo pahoittelevasti. -Ei se mitään, sanon. - Moikka! Annie vielä huikkaa ovelta. Kuuntelen tuttua kolahdusta. Sitten muistelen. *menneisyyttä* Tulen koulusta kotiin. Isä istuu pöydän ääressä ja näyttää vakavalta. - O-onko jokin vialla? Kysyn. - Äitisi.. isä sanoo ja kyyneleet valuvat hänen poskilleen. Äiti oli ollut sydänleikkauksessa, koska hänellä oli sydämessä vikaa. - Onko hän poissa, kuiskaan. Isä nyökkää ja juoksen halaamaan häntä. Tätä ei todellakaan tarvittu. *menneisyys päättyy* Vaikka olinkin vasta 12-vuotias, ymmärsin mitä kävi. Äitille oli tullut äkkiä verenvuotoa ja no, lopun tiedättekin. Säpsähdän oven kolahdukseen. - Moi, isä sanoo tullessaan sisälle. - Moi, sanon. Isä rupeaa tekemään pizzaa ja minä lähden huoneeseeni. Onneksi ihana viikonloppu on edessä. Käyn suihkussa ja kun tulen, huomaan Jackin keittiössä. Tajuan että ylläni on vain pyyhe. - Mä.. käyn laittamas vaatteet, vinkaisen ja juoksen yläkertaan. Päätin laittaa farkut ja valkoisen t-paidan. Kävelen alas niin choolisti kuin vain pystyn. Istun pöydän ääreen ja kuvastan ilmeilläni isälle että jättäisi meidät kahden. Isä tajuaa ja lähtee muka tekemään töitä koneelle. - Miten sä tänne osasit? Kysyin. Jack virnistää. - Sun kaveris neuvo mua, hän vastaa. - Niinpä tietysti, voihkaisen. - No mut eiks oo mukavaa kun oon täällä? Jack kysyy ja katsoo mua silmiin. - On.. E-en vaan osannut odottaa, sanon ja punastun. - Sä oot söpö kun sä punastut, Jack sanoo. Vaihdoimme numeroita, ja Jack lähti. Makaan illalla sängyssä ja päätän että tutustun tarkemmin Jackiin. Nukahdan levollisin mielin enkä arvaa mitä huominen tuo tullessaan.
********** Sori ku tuli lyhyt mut en ehi kirjottaa enempää.. toivottavasti pidätte! Jatkoa on tulossa ;).